

РЕШЕНИЕ

№ 4711

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5081** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба ,подадена от Директора на Националното ТОЛ управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ ,чрез юриск.Д. срещу Решение № 149 /27.03.2023г постановено по анд № 15446/2022г на СРС , отменящо наказателно постановление №BG02042022/5800/P8-588/30.09.2022 г. н а директора на Национално тол управление към Агенция Пътна инфраструктура – С., с което на Н. В. Д. , на основание чл.179 ал.3а от ЗДВП е наложена глоба в размер на 1 800 лв.Счита,за неправилен извода на районния съд ,че Д. не е управлявал товарния автомобил на датата на извършване на нарушението ,тъй като преди съставянето на АУАН на същият е предоставена възможност да се запознае с нарушението , доклада и снимките генерирани от електронната система за събиране на пътни такси и не бил отрекъл ,че на 25.03.2022г е управлявал процесното ППС.

В съд.заседание касатора не се представлява и взема становище по същество.

Ответника се представлява от адв. К.,която излага подробни съображения за неоснователност на касац.жалба,включително в отговор на касац.жалба и писмени бележки.

Представителят на СГП намира жалбата за основателна.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и пред надлежния съд, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

При извършена проверка от контролните органи на въззиваемата страна на 02.04.2022 г. в 06:20 часа в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП - К., е установено пътно превозно средство с рег. № E101NB, вид: влекач, марка и модел ДАФ ХГ 530 Ф Г, с обща техническа допустима масимална маса - над 12 тона, управлявано от жалбоподателя Д. Контролните органи констатирани, че процесното ППС на дата 25.03.2022 г. в 08:45 часа, е засечено по път А-6, км. 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата. За път А-6, км. 50+427, се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложение към т. 1 па Решение №101 на Министерски съвет от 20.02. 2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса. За извършеното административно нарушение е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а ал. 3 ЗДВП.

Контролните органи приели, че процесното ППС е с обща технически допустима масимална маса над 12 тона и съответно - при движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа е дължима такса. Това се потвърждава и от извършена справка в Националния регистър на превозните средства и техните собственици, воден от Министерство на вътрешните работи, чрез средата за между регистров обмен (R.), в резултат на която е установено, че ППС с рег. № E51011 I B е с обща техническа допустима масимална маса 20 500 кг.

По време на извършената проверка, на 02.04.2022 г. Д. заплатил дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция такса по чл. 10б ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 119 лв.

Контролните органи приели, че е жалбоподателят е извършил нарушение на чл.179 ал.3а от ЗДВП.

Свидетелката Я. , заемаща длъжността инспектор в отдел ПТРР, териториална дирекция Митница С., съставила на жалбоподателя АУАН№BG02042022/5800/P8-588/02.04.2022 г.

Наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка отразена в акта и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на нарушителя е наложена глоба в размер на 1800лв ,на основание чл.179 ал.3а от ЗДВП.

Напълно се споделят изводите на СРС ,изведени след внимателен анализ на относимите по делото факти и свидетелските показания , че не се установява по несъмнен и категоричен начин един от признаците от обективна страна за възведените нарушения, а именно, че ответника по касация не е извършител на вмененото му нарушение.

В тази връзка подробно и аргументирано са обсъдени събраните по делото писмени доказателства ,които опровергават установената в АУАН и НП фактическа обстановка. По делото от страна на жалоподателя са представени Удостоверение за

дейности на водач за м.март 2022 г. издадени от работодателя-ЮЛ на жалбоподателя. От същите се установява, че за периода от 00.00 часа на 04.03.2022 г. до 23.59 часа на 30.03.2022 г. той не е управлявал каквото и да било превозно средство собственост на дружеството, респ. на датата на процесното нарушение – 25.03.2022 г. не той е бил водачът на влекач, марка и модел ДАФ ХГ 530 ФГ с рег. [рег.номер на МПС]. Кредитирани са изцяло и свидетелските показания на актосъставителката, която не е очевидец на нарушението, тъй като на дата 02.04.2022 г. е спряла жалбоподателя като водач на въпросното ППС и му е съставила акт за нарушение, извършено на 25.03.2022 г., като няма как да знае дали той е бил водач на тази дата, а работи с данни от системата.

Твърдяното в касационната жалба обстоятелство, че посочения като нарушител Д. е имал възможността да се запознае с нарушението, доклада и снимките генерирани от електронната система за събиране на пътни такси и не бил отрекъл, че на 25.03.2022г е управлявал процесното ППС, поради което следвало да се приеме, че същия признава нарушението е неоснователно. На първо място не може да се приеме, че след като едно лице не е отрекло дадени обстоятелства, то се съгласява с тях. От друга страна административно-наказателното обвинение не може да се гради единствено на признанието на нарушителя, по аргумент на чл. 116 от НПК /обвинението и присъдата не могат да се основават само на самопризнанието на обвиняемия и самопризнанието на обвиняемия не освобождава съответните органи от задължението им да събират и други доказателства по делото/.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт и е отменил същия.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения, съставляващи самостоятелни касационни основания, съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на Решение № 149 /27.03.2023г постановено по анд № 15446/2022г на СРС, което следва бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА № 149 /27.03.2023г постановено по анд № 15446/2022г на СРС, с което е отменено наказателно постановление № BG02042022/5800/P8-588/30.09.2022 г. на директора на Национално толо управление към Агенция Пътна инфраструктура – С., с което на Н. В. Д., на основание чл.179 ал.3а от ЗДВП е наложена глоба в размер на 1 800 лв

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.